

Overweging 15 juli 2018

Stelt u zich het volgende eens voor: Er staat nu iemand op uit een van de kerkenbanken. Die persoon loopt naar voren helemaal naar mij toe hier, en vraagt aan mij: "Ik wil graag iedereen iets over God vertellen. Het is belangrijk. Vindt u dat goed?"

Ik zou uiteraard heel verrast zijn door die actie en dit verzoek. De afgelopen weken heb ik kunnen nadenken over wat ik zou doen in die situatie. Ik zou dit verzoek vriendelijk afwijzen. Misschien zou ik zeggen: "Dit is niet het goede moment." En de man of vrouw die naar voren was gekomen, zou weer in de kerkbank gaan zitten of wie weet, de kerk uitlopen en naar buiten gaan.

De situatie die ik nu beschrijf is erg vergelijkbaar met de situatie van Amos in de eerste lezing en die van Jezus in de tweede lezing vandaag. Beiden zijn afgewezen om iets over God te vertellen aan de aanwezige mensen. Jezus is vlak voor onze lezing afgewezen om te preken in de synagoge van zijn vaderstad. Amos wordt door de priester van de tempel afgewezen en weggestuurd. En dat terwijl wij eigenlijk aanvoelen dat zowel Amos als Jezus dicht bij God staan dan de mensen die hen afwijzen. Het lijkt de wereld op zijn kop. God heeft het vast zo niet bedoeld dat zijn profeten worden afgewezen en niet gehoord. Maar het is de realiteit en dit zal veel vaker gebeuren.

Jezus realiseert zich dat heel goed en geeft dat aan zijn 12 leerlingen mee als hij hen twee aan twee uitzendt. "Kijk waar je welkom bent en goed wordt ontvangen. Daar verblijf je dan even tijdens je reis. Daar zullen mensen zijn die voor jullie zorgen. Zij zullen je eten en drinken geven en zij zullen je voeten wassen. Maar als zij niets van jullie willen weten, ga dan direct weer verder. Je voeten zullen dan niet worden gewassen, en het stof dat op je voeten blijft zitten, is een teken dat je daar niet welkom was en dat men niet bereid was naar je te luisteren."

Wat wil dit verhaal ons zeggen in deze tijd? Juist nu, aan de vooravond van de grote uittocht van de zomervakanties, een periode waar velen van ons ook op reis zullen gaan, een reis dichtbij of ver weg. We kennen allemaal de vraag wel voordat we op reis gaan: "Wat neem ik allemaal mee?"

In de evangeliëlezing vandaag gaan de leerlingen met heel weinig op pad: de kleren die zij aanhebben, sandalen aan de voeten, een stok en verder niets. Voor ons klinkt dat als een lege koffer of een lege rugzak. Dat voelt heel ongemakkelijk. Maar als we die lege koffer door een andere bril zouden bekijken, dan geeft een lege koffer ook juist een enorme ruimte en een enorme vrijheid. Want wie weet wat we allemaal tegenkomen onderweg. Dan hebben we meer ruimte om daarvoor open te staan en daar iets van mee te nemen. Het klinkt heel avontuurlijk om met een lege koffer of zonder koffer of reistas op reis te gaan en dat is het natuurlijk ook. Zeker als je ook nog eens geen geld meeneemt! Het vraagt om vertrouwen dat je onderweg mensen tegenkomt met een goed hart, die je iets zullen geven.

Er is nog meer dat andere mensen je onderweg kunnen geven, en dat is een luisterend oor. Dat is wat de leerlingen van Jezus zoeken, mensen die naar hun verhaal over Jezus willen luisteren. Laten we wel zijn, heel vanzelfsprekend is het niet dat andere mensen naar je willen luisteren, zeker niet als die je niet kennen. Hoe reageert u zelf als een onbekende bij u aanbelt aan de voordeur, en u iets wil gaan vertellen; bent u dan bereid die persoon te ontvangen en om dan aandachtig te luisteren?

Voor menigeen valt het helemaal niet mee om onvoorwaardelijk open te staan voor het verhaal van een ander. Ook voor het verhaal van een bekende, van iemand die wij wél goed kennen, staan wij misschien niet altijd open. Terwijl die ander juist een luisterend oor zoekt bij een van ons.

Naar iemand luisteren is iemand aandacht geven. Je geeft iemand anders iets, en dat is vaak waar die ander naar op zoek is: het krijgen van aandacht, of het vinden van begrip. Hoe fijn is het niet - als u zelf een verhaal te vertellen hebt waar u vol van bent - dat u dan iemand vindt die daar naar wil luisteren? Je verhaal kwijt kunnen. Dat iemand de tijd neemt voor uw verhaal en u aandacht geeft.

Tijdens de voorbereidingsavond van deze viering hebben we gesproken over: in hoeverre staan wij open voor het verhaal van een ander als wij op reis zijn of op vakantie? Iemand zei: juist tijdens de vakantie sta ik het liefst *niet* open voor de verhalen van anderen, omdat ik dit juist aldoor doe door het hele jaar heen.

Dat is ook iets om eens over na te denken: wáár staan we het meest open voor een ander? Is dat als we thuis zijn in onze eigen omgeving, of juist als we van huis zijn en de dingen van thuis achter ons hebben gelaten? Hoeveel ruimte hebben wij eigenlijk zelf nodig om open te kunnen staan voor een ander?

Als Bennekomse geloofsgemeenschap kunnen wij ons ook de vraag stellen hoe open wij staan voor anderen. Door het jaar heen, maar ook in de zomertijd, willen we hier graag een open kerk zijn voor iedereen die hier korter of langer verblijft. Iedereen is hier welkom om een kaarsje te komen opsteken, of om op zondagen bij de vieringen te zijn, en na afloop te blijven voor een kopje koffie of thee. Dat zijn ook uitgelezen momenten zijn om verhalen uit te wisselen, juist met mensen die je nog niet kent. Hoe boeiend kan dat niet zijn om dan een onverwachte ontmoeting of kennismaking te hebben?

De situatie die ik aan het begin van mijn overweging schetste, dat iemand hier uit de kerkbank opstaat om iets over God te willen vertellen zal waarschijnlijk niet zo gauw gebeuren, al weet je het maar nooit. Als Bennekomse geloofsgemeenschap organiseren wij dat liever anders. Wáár wij open in zijn, is dat door het jaar heen vele verschillende voorgangers van binnen en van buiten worden gevraagd om hier op zondag voor te gaan in de viering. Zo horen wij hier een rijkdom van vele verschillende geloofsverhalen, die ons veel geven.

En als een voorganger van elders hier wil binnenkomen met blote voeten in sandalen en met niets meer dan een stok in de hand, dan is die hier van harte welkom. Hopelijk herkennen wij hem of haar dan als een volgeling van Jezus, en zetten wij de deur wagenwijd open.

*(Amen)*